11/11/2021

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Μηνά Ναούσης ο Μητροπολίτης Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 11 Νοεμβρίου 2021 το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Δεῦτε φίλαθλοι τήν τρισαυγῆ τῶν μαρτύ-ρων τιμήσωμεν χορεί-αν ... ὅτι αἵματα ἔδω-καν καί ὠνή-σα-ντο τήν αἰώνιον ζωήν».

Χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπί τῇ μνή-μη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μη-νᾶ, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς ἐνορίας σας, ἀλλά καί τῶν ἁγίων μαρτύρων Βίκτωρος καί Βι-κεντίου καί τοῦ ὁσίου Θεο-δώ-ρου τοῦ Στου-δίτου.

Χαίρει καί ἀγάλλεται ἀλλά καί μᾶς προτρέπει διά τοῦ ἱεροῦ ὑμνο-γρά-φου νά τιμήσουμε τούς ἑορ-τα-ζομένους ἁγίους, οἱ ὁποῖοι καταυ-γά-ζουν σήμερα τό νοητό στε-ρέωμα τῆς Ἐκκλησίας μας καί τίς ψυχές ὅσων τιμοῦν τή μνή-μη τους.

Καί παρότι ὁ ἅγιος Μηνᾶς δέν ἔζη-σε τήν ἴδια ἐποχή μέ τούς ἄλ-λους συνεορταζομένους ἁγίους, οὔ-τε εἶχε μία ἐπίγεια πορεία ἀνά-λογη μέ τή δική τους, συνδέεται μέ αὐτούς μέ κάτι πιό ἰσχυρό καί πιό σπουδαῖο ἀπό τά ἐπίγεια πράγμα-τα. Ποιό εἶναι αὐτό; Μᾶς τό ἀπο-κα-λύπτει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στόν στίχο πού προέταξα: «ὅτι αἵματα ἔδωκαν καί ὠνήσαντο τήν αἰώνιον ζωήν».

Τό κοινό στοιχεῖο τοῦ ἁγίου μεγα-λομάρτυρος Μηνᾶ μέ τούς συνεορ-ταζομένους ἁγίους, ὁ συνδετικός τους κρίκος, εἶναι ὅτι ἔδωσαν τό αἷμα καί «ἀ-γόρασαν» μέ αὐτό τήν αἰώνια ζωή. Διώχθησαν, βασανί-στη-καν, θυσίασαν τά πάντα, μαρ-τύ--ρησαν γιά τόν Χριστό καί τήν πί-στη του καί ἔλαβαν ὡς ἀντάλ-λαγ-μα τό μεγαλύτερο ἀ-γα-θό πού μπο-ρεῖ νά ἐπιθυμήσει καί νά ἀποκτήσει ὁ ἄνθρω-πος, δηλαδή ἔλαβαν τήν αἰώνια ζωή.

Ἄν ἡ ζωή μας, ἡ ζωή μας ἐπάνω στή γῆ, πού ἔχει μία ἀρχή καί ἕνα τέλος, θεωρεῖται τό μεγαλύτερο δῶ-ρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ὑπάρ-χει χωρίς ἀμφιβολία καί ἕνα ἀκόμη μεγαλύτερο. Καί αὐτό εἶναι, κατά κοινή παραδοχή, ἡ αἰώνια ζωή. Εἶναι ἡ ζωή πού ἔχει ἀρχή ἀλλά δέν ἔχει τέλος. Εἶναι ἡ ζωή στήν ὁποία «οὐκ ἔστι λύπη οὐ στε-ναγμός», δέν ὑπάρχουν προ-βλή-μα-τα καί δυσκολίες, ἀλλά εἶναι ζωή ἡ ὁποία καταυγάζεται ἀπό τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί καταλάμπε-ται ἀπό τή μακαριότητα πού χαρί-ζει ἡ πα-ρουσία του.

Αὐτό εἶχε συνειδη-το-ποιήσει καί ὁ ἅγιος Μη-νᾶς καί οἱ ἄλλοι ἅγιοι πού τι-μοῦμε σήμερα. Πίστευε στήν αἰώ-νια ζωή καί δέν ἤ-θε-λε νά τή στε-ρη-θεῖ γιά τά λίγα χρόνια τῆς ἐπί-γειας ζωῆς πού θά ἀπο-λάμ--βανε, ἐάν ἀρ-νεῖ-το τόν Χριστό καί ἀπέ-φευ-γε τό μαρτύριο.

Πίστευε στήν αἰώνια ζωή καί ἤθελ-ε νά τήν κερδίσει μέ κάθε κό-στος καί μέ κάθε θυσία, ἔστω καί μέ τή θυσία τοῦ αἵματος καί τῆς ζω-ῆς του. Ἔκανε, δηλαδή, αὐτό πού κά-νει κάθε συνετός καί σώφρων ἄν--θρωπος, πρίν νά πά-ρει μιά ἀπό-φα-ση. Συγ-κρίνει τό κόστος μέ τό κέρ-δος καί ἀποφα-σίζει ἄν ἀξίζει νά ἀναλάβει τό κόστος προκει-μέ-νου νά ἔχει τό ὄφελος.

Αὐτό κά-νουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας. Αὐτό κάνουμε γιά τίς καθημε-ρινές μας ἀπο-φά-σεις καί ἐπιλο-γές. Τό κάνου-με ὅμως καί γιά τή σοβα-ρότερη καί ση-μα-ντικότερη ἐπι-λο-γή τῆς ζωῆς μας πού εἶναι τό αἰώνιο μέλλον μας;

Ὅλοι ἐπιθυμοῦμε νά ζήσουμε αἰώ-νια, ἀ-κό-μη καί αὐτοί πού ἰσχυ-ρί---ζο-νται ὅτι δέν πι-στεύουν στόν Θεό, ἀλ-λά τί κά-νουμε γι᾽ αὐτό; Τί κά-νου-με γιά νά κερ-δί-σου-με τήν αἰώνιο ζωή;

Ἄν ἀκόμη καί γιά τά μικρά καί ἀσήμαντα πράγ-μα-τα τῆς καθημε-ρι-νό-τη-τός μας χρειάζε-ται κό-πος καί προσπά-θεια, χρειά-ζεται χρόνος καί χρῆμα, πολύ περισ-σό--τε-ρο χρειάζε-ται κό-πος καί θυσίες γιά νά ἀπο-κτή--σουμε τήν αἰ-ώ-νιο ζωή. Ἡ αἰώ-νιος ζωή δέν μᾶς χαρί-ζε-ται δω-ρε-άν. Χρειάζεται μέ τή δική μας προ-σπάθεια νά ἀπο-δείξουμε ὅτι τήν θέ--λουμε καί ὅτι μποροῦμε νά ζή-σου-με μέσα σ᾽ αὐ-τήν. Ἐμεῖς δέν εἶναι ἀ-νά-γκη, βεβαίως, νά μαρ--τυ-ρή-σουμε γιά νά τήν κερδίσουμε, ἀλλά θά πρέπει νά ἔχουμε τή διά-θεση νά κάνουμε κάποιες θυσίες πού ἀπαι--τοῦ-ν-ται γιά τήν ἐπίτευξή της. Θά πρέπει νά εἴ-μα-στε πρόθυμοι καί ἕτοι-μοι νά θυσιάσουμε ὅ,τι ὑπάρχει κίνδυνος νά μᾶς τήν στε-ρή-σει. Καί αὐτά μπορεῖ νά εἶναι τά πάθη καί οἱ μικρότητές μας, τά ἐλατ-τώματα καί οἱ ἀδυ-ναμίες μας, ἡ ἀνυπακοή μας στό θέ-λημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀδιαφορία μας γι᾽ αὐ-τόν καί τόν νόμο του, οἱ προφάσεις καί οἱ δικαιολογίες πού μπο-ρεῖ νά ἐφευ-ρί-σκου-με κά-θε φορά γιά νά μήν εἴμαστε συνεπεῖς ἕναν-τι τοῦ Θεοῦ.

Ἄν ἐξετάσει ὁ καθένας μας τόν ἑαυτό του, θά διαπιστώσει τί εἶναι αὐ-τό πού δέν ἐναρμο-νί-ζε-ται μέ τήν αἰώνια ζωή, τί εἶναι αὐτό πού δέν ταιριάζει μέ τόν Θεό πού εἶναι ἡ πηγή καί ὁ χορηγός τῆς αἰω-νίου ζωῆς, τί εἶναι αὐτό πού τόν ἐμποδίζει νά ἀπο-λαύσει τήν αἰώνια ζωή. Καί ὅταν τό βρεῖ, θά πρέπει νά ἀρχίσει νά ἀ-γωνίζεται γιά νά ἀ-παλ--λαγεῖ ἀπό αὐτό ἤ ἀπό αὐτά πού μπορεῖ νά τοῦ τήν στερή-σουν. Διότι τί-ποτε δέν ἀξίζει περισ-σότερο ἀπό αὐτήν καί καμία θυσία δέν εἶναι ὑπερ-βο-λική γιά νά τήν ἐπιτύ-χουμε.

Αὐ-τό μᾶς ὑπενθυμίζει καί τό πα-ράδειγμα τοῦ ἑορ-ταζομένου ἁ-γίου Μη--νᾶ, πού θυσίασε τήν ἴδια του τή ζωή, προκει-μέ--νου νά κερ-δίσει τήν αἰ-ώνια· πού θεώρησε τά πάντα σκύβαλα, γιά νά κερδίσει τόν Χριστό. Τό δικό του πα-ρά-δειγμα ἄς παρακινεῖ καί ἄς μᾶς ἐμπνέει κα-θημερινά, ὥστε καί διά πρεσβειῶν του νά μᾶς

ἀξιώσει ὁ Θεός τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Μήν ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ἐδῶ πορεία μας εἶναι τόσο μικρή· εἶναι πενήντα, ἑξήντα, ἑκατό χρόνια, μέσα ἀπό δυσκολίες καί προβλήματα. Καί πολλές φορές προτιμοῦμε νά κερδίσουμε αὐτή τή ζωή πού ἔχει δυσκολίες καί νά χάσουμε τήν αἰώνια.

Ἄς προβληματισθοῦμε, γιατί βλέπετε ὅτι καθημερινῶς φεύγουμε, εἴτε μέ τόν κορωνοϊό εἴτε μέ ἄλλες ἀσθένειες, ἐκεῖνο ὅμως πού δέν θά χάσουμε εἶναι ἡ αἰώνια ζωή. Τήν ἐπίγεια ζωή μας θά τήν χάσουμε, ὅλα τά ἄλλα θά τά ἀφήσουμε ἐδῶ, τίποτε δέν θά πάρουμε μαζί μας, μήτε ἀξιώματα, μήτε χρήματα, ὅλα μένουν ἐδῶ. Ἐκεῖνο πού παίρνουμε μαζί μας εἶναι ἡ ἀγάπη μας γιά τόν Χριστό, ἡ ἀγάπη μας γιά τήν αἰώνια ζωή. Ἄς ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μας, καί πρῶτος ἐγώ, νά κερδίσουμε αὐτή τήν αἰώνια ζωή.

Δείτε το σχετικό φωτογραφικό άλμπουμ: